

Job 1:5

“Het geschiedde dan, als de dagen van de maaltijden omgegaan waren, dat Job heenzond, en hen heiligde en ‘s morgens vroeg opstond, en brandoffers offerde naar hun aller getal; want Job zei: ‘Misschien hebben mijn kinderen gezondigd, en God in hun hart gezegend.’ Alzo deed Job al die dagen.”

Job bidt 1 na die dagen 2 met zijn kinderen 3 door het offer

Gemeente,

Waar komt biddag vandaan? Daarvoor moeten we terug naar de 80 jarige oorlog. Dat is even nadenken, die was van 1568 tot 1648. Tien jaar na het begin van deze oorlog tussen Nederland en Spanje in 1578 was er een synode, een vergadering van de kerk. Die synode besliste dat als er gevaar dreigde voor de oogst of voor land en volk er een biddag gehouden kon worden. En dat gevaar kon er zomaar zijn als er een Spaanse aanval dreigde en de Spaanse soldaten door de velden kwamen gelopen of het graan in brand staken. Ook kon er droogte zijn waardoor er niks groeide. En in die tijd konden er ziekten zijn, de pest bv. die duizenden mensen doodden. Als er gevaar dreigt laat er dan een biddag vastgesteld worden. Door wie? Door de regering, de overheid.

Stel je voor: premier Rutte die op zijn vrijdagse persconferentie zegt dat de regering een biddag uitschrijft voor de week daarop. En koning Willem Alexander die als eerste naar de kerk gaat op die dag om te bidden voor land en volk vanwege het corona virus.

Later werd het de kerk die zulke dagen uitschreef en vaststelde. De classis over een bepaald gebied, de kerkenraad in één gemeente.

Na de 80 jarige oorlog, in 1658, werd in de provincie Overijssel voor het eerst ingesteld dat er sowieso elk jaar een biddag zou zijn. Om te bidden dat de provincie bewaard mocht blijven voor alles wat de oogst verdueren en de samenleving ontwrichten zou: oorlog, droogte, ziekten.

Dus biddag om ahw de gevaren, de bedreigingen af te weren, te bidden dat die weg zouden blijven. De laatste 50 jaar leek het van lieverlee dat dat niet zo hard meer nodig was. Oorlog komt er niet meer in Nederland gaan we vanuit, droogte kunnen we opvangen met beregening, ziektes die onbeheersbaar zijn hebben we niet meer. De oogst en de economie lijken gegarandeerd en daar hoeven we niet bang voor te zijn in de 21^e eeuw.

Totdat de mkz crisis kwam in 2001, de economische recessie kwam in 2008/2009. Totdat het coronavirus kwam in 2020. Zou onze economie, onze voedselproductie toch niet zo zeker zijn als we dachten en als het lijkt? Zou God toch kunnen zorgen dat er geen oogsten komen of binnengehaald kunnen worden? Zou God toch kunnen zorgen dat de veestapel door ziekte wordt uitgedund? Zou God toch kunnen zorgen dat een onbeheersbare ziekte honderdduizenden doden vergt?

Zou er toch alle reden zijn om biddag te houden? Omdat het allemaal niet zo zeker is als dat het lijkt? Omdat wij mensen toch in de 21^e eeuw niet alles kunnen beheersen en naar onze hand zetten? Omdat.....er misschien nog meer redenen zijn.

1 Job bidt na die dagen

Zoals wij lezen in Job 1. Over Job. Job die biddag houdt, niet 1 keer per jaar, maar wel vaker krijgen we de indruk. Benieuwd wat jullie van hem weten. Hij leeft zo'n beetje tegelijk met Abraham. Hij heeft een groot bedrijf: wat een aantallen: zeven duizend schapen, en drie duizend kamelen, en vijfhonderd juk, dus 1000, ossen, stieren zeg maar, en vijfhonderd ezelinnen. Dat is meer dan van de grootste boer in Waarder/Driebruggen. En een groot gezin: 10 kinderen, 7 jongens en 3 meisjes. Job houdt regelmatig een biddag, bidstond. Waarom? Wanneer?

Nou, als zijn kinderen bij elkaar waren geweest voor een feestje. De meesten waren de deur uit woonden waarschijnlijk vlak om de deur op hetzelfde erf, enkelen waren nog thuis. En regelmatig hadden ze wat te vieren. Als er één jarig was. Als de schapen werden geschoren, als de oogst binnen was. Dat is mooi, dat mag je vieren. Ja, je kunt zo je redenen hebben om een feestje te houden. Als je geslaagd bent. Als je op vakantie gaat. Als het weekend is, zaterdagavond. Je kunt allerlei redenen bedenken om met je broers en zussen of je vrienden en vriendinnen feest te vieren, te chillen, bij elkaar te zijn.

Vader Job had daar zo zijn zorgen over. Misschien hebben mijn kinderen gezondigd en God gezegend. Dat klinkt vreemd: dat je zondigt door God te zegenen, maar dat betekent hier: God vaarwel zegen, afscheid van God nemen. Bij een afscheid zegende men elkaar vaak, dus zegenen en afscheid nemen kon hetzelfde zijn. Job had zo zijn zorgen dat op zo'n feest, dat best een paar dagen duren kon, zijn kinderen afscheid van God namen. God ahw even thuis lieten. Dus niet voorgoed niks meer met God te maken willen hebben, maar zolang het feest was even niet, even afscheid nemen van God. Vanavond even niet aan God denken en met God rekenen als we uitgaan, als we feest hebben, als we een filmpje kijken. Vanavond even kijken,

drinken en doen wat ik gewoon lekker vind. En morgenochtend pikken we de draad weer op en zitten we in de kerk. Afscheid nemen van God voor één avond. Of voor deze vriendvakantie of vriendenweekend. Als we thuis zijn pakken we de draad weer op en zijn we weer in het gareel van Bijbellezen, bidden en kerkgang, maar een afscheid nemen.

Nou zegt Job: misschien..... misschien hebben mijn kinderen dat wel gedaan. Hij zegt dus niet: natuurlijk zullen ze wel weer over de schreef gegaan zijn, natuurlijk hebben ze weer alles aan hun laars gelapt. Nee, misschien.... Hij zegt dus ook niet: mijn kinderen doen zoiets niet. Mijn kinderen kennen hun grenzen wel, die heb ik ze goed voorgehouden, mijn kinderen gedragen zich heus wel. Nee, misschien hebben ze wel gezondigd, zou kunnen, ook bij mijn kinderen.

Als je zoals Job je de duivel een beetje kent en hebt leren doorzien. Als je zoals Job je eigen hart kent en hebt leren kennen, je eigen zwakheid, en geneigdheid tot het kwade, dan weet je: het kan altijd. Ook bij mij kinderen, misschien hebben ze God wel even geparkeerd bij de voordeur en daar even afscheid van Hem genomen....

Daarom houdt Job biddag! Ja maar, bedreigt dat dan zijn oogst, de samenleving, de economie? Nee toch. Daar geven je koeien toch geen liter melk minder om en dalen de prijzen toch niet van? Nee, waarschijnlijk of misschien niet. Maar: Gods Geest kan wel wijken, Zich terugtrekken. Dat de voorspoed je los van God laat komen, niet voor even, maar voorgoed. Dat het Woord geen kracht meer doet. Dat God Zijn Geest afstand laat bewaren. Vergelijk het even met een kachel. Een houtkachel. Als die dichtbij je is, voel je veel warmte. Als die houtkachel verder weggezet wordt, voel je minder warmte. Zet je die houtkachel nog verder weg, dan voel je niks meer van die warmte. Als God de Heilige Geest afstand laat nemen van je gezin, van de gemeente, van land en volk dan wordt Zijn warmte minder krachtig. Dan ervaar je minder van Zijn werking, kracht. Dan doen preken geen nut meer, dan spreekt Bijbellezen steeds minder aan, dan zeggen eeuwigheid en bekering je nauwelijks iets meer, dan zijn hemel en hel woorden zonder effect. Als God Zijn Geest laat wijken, afstand laat nemen..... dan neemt kerkverlating toe, er komen afhakers meer en meer.

Daarom houdt Job biddag. Daarom biddag. Vandaag. En steeds wanneer het nodig is. Voor je gezin, voor de gemeente, voor land en volk. Want misschien hebben er wel gezondigd en God even vaarwel gezegd voor een avond of een vakantie-weekje. Daarom: laten we bidden. Of: zien we God wijken van gezin, gemeente, land en volk en wij laten het gebeuren alsof het niets is. Alsof het niet erg is. Alsof er belangrijke dingen zijn.

2 Job bidt met zijn kinderen

Daarom houdt Job biddag. We gaan er eens op letten hoe Job dat doet. We vinden dat heel ordelijk en uitgebreid beschreven in vers 5a. Nadat er zo'n avond of week geweest was zond hij heen. Bedoeld wordt, dan zond hij heen om ze bij zich te laten komen. En blijkbaar had Job zo'n gezag dat we de indruk krijgen dat ze dan ook wel kwamen ook. Na dat avondje uit van je kinderen, na die vakantie van je kinderen, roep je ze een bij je. Vraag je of ze bij je willen komen.

Waarom? Om hen te heiligen staat er. Job wil met hen gaan bidden, maar dat doet hij niet zomaar zonder voorbereiding. Hij heiligt hen eerst. Dat hield toen oa in dat je schone kleren aantrok. Als een signaal: je kunt niet zomaar gaan bidden. Dat vraagt voorbereiding. Dat vraagt rust en stilte. Dat vraagt concentratie in je gedachten, bv door eerst een stukje Bijbel te lezen of even na te denken. En vooral je af te vragen wat Job zijn kinderen gevraagd zal hebben: hoe was het gisteravond? Hoe was het op vakantie? Doe eens zelfonderzoek: heb je de Heere vergeten? Heb je het gebed achterwege gelaten, je Bijbel dichtgelaten? Heb je Zijn geboden vergeten en vaarwel gezegd bv. over het kijken naar de werken van het vlees, of het drinken en waar je over gepraat hebt en hoe? Doe eens aan zelfonderzoek: zijn er dingen geweest waar je de HEERE verdriet mee hebt gedaan?

Vragen wij dat onze kinderen wel eens? Dat kan ook aan het einde van een dag. Bij het naar bed brengen. Met je kind gaan bidden. En eerst een stukje voorbereiding, rust, concentratie zoeken. En vragen aan je kind: denk eens na, heb je de Heere ergens verdriet mee gedaan vandaag? Geldt het ook ons als ouders: en hen heiligde.

En de volgende dag staat Job vroeg op. Hij laat geen tijd voorbijgaan. Het moet goed zijn met God. Het is niet te dragen als het nog niet in orde is met God. Dat is een verkering of huwelijk ook zo. Als er iets is voorgevallen en er is een kwaad gezicht gekomen en een gekwetst hart, daar wil je niet teveel tijd overheen laten gaan, dat moet weer goedkomen, hoe eerder hoe beter. Daarom: 's morgens vroeg.

En, heel praktisch, geldt ook niet vaak, als je het 's morgens vroeg niet doet, dan komt er niet meer van. Dan vult de dag zich verder vanzelf en dan schiet het er helemaal bij in en is het 's avonds nog niet gebeurd. 's Morgens vroeg.

En hij offer brandoffers naar hun getal. Over die offers straks nog. Nu letten we erop: naar hun getal. Dat houdt dus in: één voor één. Voor elk kind apart. Voor elk apart offeren en doorpraten: heb je de Heere verdriet gedaan?

En voor elk apart bidden: Heere, spaar ons, wend Uw toorn af, geef tijd tot inkeer, en laat mijn kind ook zelf om vergeving gaan vragen. Eén voor één. Ja allemaal tegelijk gaat wat sneller, ben je eerder klaar als je ze op bed legt of uit bed haalt. Job doet het één voor één.

Die Job, die maakt er wel een punt van hé?! Misschien hebben mijn kinderen gezondigd. U ook? Hebben wij het zondagmorgen ook zo druk met bidden? Misschien dat mijn kinderen gisteravond wel gezondigd hebben, dat de kinderen van de gemeente gisterenavond God even vaarwel hebben gezegd. Hebt u daar wel eens veel werk mee zondagochtend? O Heere, spaar hen nog. O HEERE wijk niet met Uw Geest uit de gemeente vanochtend. O HEERE laat Uw Woord toch kracht doen, al hebben misschien jongeren en ouderen in de gemeente U gisteravond vaarwel gezegd....

Job is geen man die zegt: och, mijn kinderen zijn jong en laat ze ook een keer meemaken wat zonde is, dan weten ze dat ook weer. Ze moeten het maar een keer meegemaakt hebben, dat is goed voor ze. Als ze veder keurig in het spoor gaan doe ik over één avond of één vakantieweek niet moeilijk. Hij zegt ook niet: ik liep zelf vroeger ook niet altijd tussen de paaltjes en ik ben ook weer terechtgekomen dus maak je niet te druk. Nee, misschien hebben ze gezondigd....als dat toch waar zou zijn: dat ze gezondigd hebben. God gekwetst hebben, God vergeten hebben, satan hebben toegelaten, ook al ben je dan jong, ook als is maar 1 avond, het is zo erg, zo erg. Zonden vergoelijken, zou dat niet het verval van het christendom zijn?

Hoe kon Job dat doen? Dat volhouden? Ja, kun je denken, dat kon Job doen want die man was zo rijk. Die keek naar zijn veestapel en had zijn schaapjes op het droge en had zijn personeel, ik geloof best dat die man daar tijd voor had, maar ik, je moest eens weten hoe druk wij zijn. Jong gezin, eigen bedrijf, allebei betaald werk. Zou het? Of verkijken we ons dan? Ik las bij iemand. Al dat vee van Job betekende niet zozeer dat hij rijk was, maar dat hij een enorm transportbedrijf had. 500 juk ossen zijn 500 tractoren, 500 ezelinnen, zijn 500 bestelbusjes, 3000 kamelen zijn 3000 vrachtwagens in onze tijd. 7000 schapen zijn 7000 magazijneenheden met voorraden wol, vlees en leer. De man was eigenaar, directeur van een gigantisch vervoers-, transport- en verhuisbedrijf. En toch: hij hield zijn biddagen met zijn kinderen. Inderdaad geen kwestie van tijd maar van prioriteit.

Hoe kon Job dat dan doen? Het geheim zit in de eerste verzen: Job was een man, oprecht, vroom, godvrezend, wijkend van het kwaad. Job had uit Christus genade ontvangen. Genade van oprechtheid voor God. Van een leven recht in het spoor van de Heere, niet zig zag of dwarrelend, één rechte lijn met God. Hij had God lief en verlangde Hem te gehoorzamen. Hij week van

het kwaad, van de verzoeking, hij ging niet tot het randje, het kan nog net, maar ging er met een boog omheen, als het hem in verzoeking zou brengen. Job leefde uit Christus. Rank van de Wijnstok Christus. Dat was en is het geheim, de bron. Rank van de Wijnstok Christus zijn. Uit Hem putten, van Hem smeken, uit Hem leven. Dan kan het. Zo kan het. Als Job.

En Job kon zo met zijn kinderen omgaan omdat hij zo ook met zichzelf omging. Zijn kinderen wisten, merkten proefden, pa haat zijn eigen zonden nog meer dan de onze. Pa wil ook zelf op zijn mogelijke zonden gewezen worden, daar staat hij ook voor open. Pa is voor zichzelf nog veel strenger dan voor ons. Weten uw kinderen dat van u? Als vader, als moeder?

Als je zelf je zonden wegmoffelt en vergoelijkt, dan kun je wel stoppen met opvoeden en je kinderen ergens op wijzen. Het is zo krachteloos en zo ongeloofwaardig.

3 Job bidt door het offer

Eén ding lieten we even rusten. Dat Job ook offerde voor elk van zijn kinderen. Zijn gebed ging gepaard met een offer. Bidden op grond van het offer. Wat is dat, een offer?

Dat probeer ik uit te leggen voor jullie. Je zit op school en je hebt een meester of juf. En jij hebt teveel gepraat en bent brutaal geweest tegen de juf. En de juf die zegt: jij blijft straks na en schrijft 100 strafregels: ik mag niet brutaal zijn tegen de juf. Ja, maar dat is veel te veel zeg jij, ik meende het niet en een ander praatte nog veel meer, 100 is veel te veel, zo erg was het niet. Wat doet de juf? Het is na schooltijd en de juf zegt: 100 strafregels is 100 strafregels, daar gaat er niet één van af. En dan gaat de juf zitten aan een tafeltje en ze pakt een pen en gaat schrijven. Je kan het niet zo goed zien en het duurt wel even en je wacht maar. En dan is de juf klaar. En ze laat je zien wat ze heeft geschreven: 100 keer ik mag niet brutaal zijn tegen de juf. En dan geeft ze dat papier aan jou en zegt: geef dat maar aan mij. Dat zijn je strafregels. Dat is een offer. De juf eist, gebiedt 100 strafregels, en ze maakt er geen 80 of 90 van. Maar daarna geeft ze ze zelf aan jou: 100 strafregels. Dat is een offer. De juf eist straf van jou en ze geeft het zelf aan je als zij het heeft gedaan.

Dat is een offer. Als ik zondig dan verdien ik straf. Dan ben ik de dood schuldig. Zonde is het meest tegengesteld aan het doel van het leven. Dan ben je dood schuldig. God eist de dood. De eeuwige dood. Maar is dat niet te zwaar? Is zonde zo erg? Ik bedoelde het niet zo erg en kwaad en anderen doen wel ergere dingen. Maar God eist het leven. Hij eist het leven terug. Maar zie dat Job lopen met een dier. Dat geslacht wordt en verbrand. God

geeft leven. Leven van een dier. In plaats van de zondaar sterft het dier. En dan zien we daar aan het kruis het Lam hangen. De vervulling van al die dieren. Zijn Eigen Zoon. God eist het leven. Hij geeft Zelf het leven. Zijn Zoon, Die Zichzelf overgeeft. Jezus Christus het offer. God eist straf. En doet daar niets vanaf. Maar God geeft Zelf wat Hij eist. Het leven van Zijn Zoon.

Anders zou je niet kunnen bidden, nooit kunnen bidden en tot God naderen. Onze zonden maken het onmogelijk tot God te naderen. Zonden verwekken Gods toorn en roepen om straf. Daarmee kun je niet zo tot God naderen. Zonde is zo tegengesteld aan God. Zo hatelijk voor God. Dat moet weg, weg van Hem blijven. Hij kan die lucht niet verdragen.

Bidden kan alleen met het offer. Bidden kan alleen op grond van de Heere Jezus. Bidden kan alleen: om Jezus wil. In Jezus Naam. Laat dat bij elk gebed in ons besef zijn. Naderen tot God alleen dankzij het offer. Dankzij Christus. Bidden is een wonder en een voorrecht, dankzij Jezus Christus en Zijn offer. Bidden ook met al onze zonden in de opvoeding, toch biddend tot God gaan, door het offer.

Job offerde voor elk van zijn kinderen apart. Elk gebed werd begeleid door een offer. Dat is bidden: elk gebed heel bewust leggen op het offer, of Christus volbrachte werk. Anders behagen onze gebeden Hem niet. Echt niet. Zijn ze een stank in Zijn Aangezicht. Dat wilde Job zijn kinderen duidelijk maken, elk apart. Ik hoop dat jij zo'n vader, zo'n moeder hebt. Die altijd weer heenwijzen naar de Heere Jezus. Elk gebed dat ze met je, voor je doen. Zo deed Job met elk van Zijn kinderen, met allen die bij hem hoorden.

Zo doet Jezus met allen die bij Hem horen. Jezus bidt voor al de Zijnen. In Zijn voorbidding toont Hij voor allen die van Hem zijn, Zijn offer aan Zin Vader. Vader, vergeef het hen. Vader, spaar hen, geef hen tijd tot inkeer. Als zij U vaarwel hebben gezegd, afscheid van U genomen hebben toen zijn daar of daar naar toe gingen of daar of daarnaar gingen kijken. Vader, reken het hen niet toe.

En op grond van Zijn voorbidding roept Hij al de Zijnen weer bij Zich. Kom eens bij Mij. En Hij heiligt je: Hij laat je nadenken en brengt tot zelfonderzoek. Hij opent je ogen en doet je zien waarin je God vergeten was. En je gaat zelf ook bidden om vergeving. Gena o God gena. 'k erken mijn schuld die U tot straf bewoog. Ik beken aan U oprecht mijn zonden.

Weet jij, weet u daarvan? Dat Jezus je zo bij Zich roept? 's Morgens, 's avonds, na een tijd dat je God vergeten was. En Jezus roept je bij Zich. Hij brengt je tot zelfonderzoek en je gaat belijden wat je misdeed en smeken om

genade. Kent u dat? Te danken aan Hem, Die altijd leeft om voor de Zijnen te bidden.

De voorbidding van Jezus overtreft ver de voorbidding van Job.

Jobs biddag. Wat een voorbeeld. Ja, maar daarna gebeurt zo ongeveer alles me zijn leven waarvan je hoopt en bidt dat het niet gebeuren zal. Hij raakt al zijn vee kwijt, heel zijn bedrijf blijft niks van over, en al zijn kinderen vinden de dood door een instortend huis. Wat helpt bidden dan? Waarom dan biddag houden?

Omdat het gaat om de eer van God en de zegen voor anderen. In deze weg wordt Gods Naam vergroot omdat God laat zien dat Hij Job vasthoudt. En zo wordt Job tot zegen voor velen die al ooit door een preek uit zijn Bijbelboek gezegend zijn. Daar gaat het om. Meer dan om bedrijf en voorspoed. Dat in en door mijn leven Gods Naam verheerlijkt wordt en anderen worden gezegend. Daar gaat het ook om als mijn bedrijf mag floreren, mijn studie lukken, en de economie draait en ik gezond blijf: dat Gods Naam daardoor verheerlijkt wordt en dat ik anderen tot zegen ben.

En toen Job al zijn kinderen kwijtraakte toen had hij verdriet, rouw, gemis, pijn. Maar één ding had hij niet, hoefde hij niet te hebben: zelfverwijt. Zelfverwijt dat hij hen niet op Jezus had gewezen en niet had gewezen op de zonde. Hij kon met de hand op zijn hart zeggen: ik heb mijn kinderen erop gewezen dat de zonde vreselijk is en dat in Jezus vergeving is. Niet vurig genoeg, niet vol genoeg, maar ik heb het gedaan. Ze kunnen als zij verloren zijn gegaan mij niet verwijten dat ik het niet heb voorgehouden.

Als u, als ik een kind kwijt zou raken, hoe zou ik dan terug kijken op de opvoeding? Kunt u dan net zo terugkijken als Job? Zonder zelfverwijt? Of schort er zoveel aan en zovaak aan? Laat dat dan brengen tot schuldbelijdenis en tot bekering.

Een oudere collega zei eens tegen mij. Ik heb veel sterfbedden meegemaakt. Ik heb nog nooit iemand op zijn sterfbed horen zeggen: ik heb zo'n zelfverwijt dat ik te weinig tijd aan mijn bedrijf heb besteed. Had ik maar meer aan mijn bedrijf gedaan. Ik heb wel bij sterfbedden gestaan waarop ouders zeiden: ik heb zo'n zelfverwijt dat ik niet meer tijd aan mijn kinderen heb besteed, had ik maar meer aan God met mijn gezin gedaan.

Gemeente, laat Job een voorbeeld zijn.

Amen

